

[Elmquist.]

stand til at sige, hvad jeg ville. Da jeg har været justitsminister og ved, hvor vanskeligt det tit er at træffe store livsvigtige afgørelser, ved jeg også, at det er umuligt, når man ikke er justitsminister, at sige, hvad man i den givne situation ville gøre, hvis man var minister. Jeg er også tilbøjelig til at tro, at jeg ville sige nej, men jeg kan ikke sige det med sikkerhed. Men i hvert fald har vi ingen garanti i loven for, at der ikke kommer en justitsminister, der vil sige ja, og det er det, der er fejlen. Når man giver en sådan lov, bør det ikke være noget, som blot justitsministeren har hånds- og halsret over. Efter det her foreslåede kan han give udlændinge lov til at eje ejendomme, hvis han vil, og han kan sige nej, hvis han vil. Det er en fejl at give en så udpræget bemyndigelseslov. Loven bør indeholde visse retningslinier for, i hvilke tilfælde justitsministeren skal sige ja, og i hvilke tilfælde han skal sige nej, kun da bliver loven udtryk for, hvad rigsdagen ønsker, at der skal ske.

Chr. Nielsen: Må jeg sige til det ærede medlem hr. Elmquist, at enhver lovs tilblivelse skyldes, at der er et behov tilstede, som presser på. Enten sker der ændringer i den allerede foreliggende lovgivning, eller også skrider man som i dette tilfælde til en ny lovgivning. Det behov, som har presset denne lovgivning frem, er jeg ikke i tvivl om skyldes netop de uheldige eksempler, vi var vidne til under besættelsen, og som blev videreført ved det eksempel, det ærede medlem hr. Ernst Christiansen forelagde i dag. Behovet for denne lovgivning opstod og blev klart for alle i dette land ved disse eksempler, og når vi gennemfører lovgivningen på denne baggrund, så synes jeg, at man må fastslå, at enhver fremtidig justitsminister må handle i overensstemmelse med det, der var ånden i loven, da den blev til.

Malchau: Det ærede medlem hr. Ernst Christiansen mente at kunne konstatere, at der var en vis uoverensstemmelse imellem det standpunkt, Ellinger som medlem af det konservative folkeparti i sin tid indtog, og det, jeg gav udtryk for her i dag. Det tror jeg nu ikke, det ærede medlem har ret i, men naturligvis har vi fra konservativ side også på dette område måttet tage hensyn til den udvikling, der har fundet sted i de forløbne år. Det tænker jeg også, at det ærede medlem og hans parti har gjort, og der kunne måske nok være nogle, der mente, at både det ærede medlem hr. Ernst Christiansen og det parti, han repræsenterer,

på visse områder har fjernet sig lidt fra deres ungdomsidealer.

Elmquist: Enhver justitsminister har, siger det ærede medlem hr. Chr. Nielsen, at rette sig efter det, der er ånden i loven, den ånd, der ligger til grund for loven. Det er meget vanskeligt, hvis en justitsminister skal rette sig efter de forskellige åndsretninger, der har gjort sig gældende ved lovens gennemførelse. Nej, vi skal lave lovene her i rigsdagen klare og tydelige, som det hedder i den gamle lov, så de kan forstås af hvermand og justitsministrene, der skal styre efter dem.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen siger, at der er et behov for at hindre, at disse arvinger får disse godser her, og at det behov skal vi have dækket, men dertil vil jeg sige, at det bliver ikke dækket ved gennemførelsen af denne lov. Der bliver kun ved denne lov givet justitsministeren en ret til at gøre det, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen gerne vil have, men der bliver ikke givet noget som helst forbud, som hindrer justitsministeren i at gøre det modsatte af, hvad det ærede medlem vil have. Det er det, der er fejlen. Kan det ærede medlem ikke se, at det var en fordel, om der var en retningslinie? Man må se at finde ud af det, selvom det er vanskeligt. Der kan stå noget om, at udlændinge kan ikke erhverve jord her i Danmark, hvis de ikke vil bosætte sig her eller er bosat her. Det er kun en løs antydning, men der må være noget i den retning, hvis man vil nå til det, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen vil nå, nemlig at ministeren får et bestemt påbud. Det får han ikke i denne lov. Hvis den skal gennemføres, må vi forme den således, at der gives en retningslinie, hvorefter ministeren skal gå frem ved administrationen af loven; og hvis vi kan det, er jeg sikker på, at såvel den nuværende justitsminister som enhver fremtidig justitsminister vil være i høj grad taknemlig for det.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg har tidligere bemærket, at det ærede medlem hr. Elmquist sommetider falder for fristelsen til at prøve at få uhyggen til at brede sig. Det ærede medlem sagde, idet han slog ud med hånden og understregede det ved sin stemmeføring: om denne lov gennemføres, som den er tænkt, det kommer an på en eneste mand — og så så det ærede medlem hen på mig —, på justitsministeren. Jeg indrømmer, at det kan i øjeblikket være af en vis oratorisk virkning, men er der nogen forskel på administrationen her og admini-